

אמרנן שדה (עם רוג'ר מור)
הפצצה לא התפוצצה

אוכיח לך שבתחנת המישטרה תבכו הר"ב, אתה ודליה הנוכלת". מתוך מיכתב זה עולה בבירור, כי דליה היתה קשורה לפחות בעיסקה שאותה ביצע שדה עם שולח המיכתב, שהוא, לי דברי שדה, אותו עקביא. אם נכון הדבר אזי יתכן שדליה יודעת פרטים על מניח מיטען החבלה. במיכתב מופנים אימים גם כלפי דליה, ויתכן שהיא חוששת ולכן לא סיפרה לאיש את הידוע לה.

פרשה נוספת, שבה נוטלים חלק שדה ועקביא היא פרישת התביעה שהגיש עקביא נגד פרקליטו, אחרי שהורשע ונשלח לכלא באשמת זיוף פרטי הויהיו של מכור ניות גנובות. בכתב-התביעה האשים עקביא את הפרקליט בכך שלא נתן לו טיפול ממשטרי ראוי ונכון, ובכך שהתעשר ממנו מבלי שנתן תמורה. ועוד סיבך אותו בגלל טיפול כושל.

בנוסף לכך נאמר בכתב-התביעה, כי הפרקליט פנה לשדה כדי שזה יספק לו בחורות שהוא ראה אצל שדה במשרד, או בביתו של שדה כאשר ביקר אצלו כאורח, כדי לקיים איתן יחסים. הפרקליט היה אומר לשדה שאם לא יקיים יחסי מין עם הבחורות הללו, לא יהיה רענן כדי להופיע במחרת בבית-המישטרה להגן על שדה... אספקת הבחורות משדה לי פרקליט נמשכה כמה חודשים, ושדה סיפק לו למעלה מעשר בחורות שקיבלו מהתור בע כספים בסך של 25,000 לירות בערך. כתב-התביעה זה לא הגיע לכלל התדיינות מישפטית. זמן מה אחרי הגשתו התפטר עקביא עם פרקליטו וטען, כי שדה הוא שהסיתו להגיש את התביעה, בעת ששהו בצוותא בכלא.

עקביא מכחיש בתוקף כל קשר למיטען. חוקרי המישטרה יצטרכו, איפוא, לענות על שתי שאלות: מי הניח את המיטען ומדוע הוא לא התפוצץ?

שים, שהיו עשויים להניח את המיטען. אחד מהם היה עקביא. אולם עקביא טוען, כי נבדק בגלישק ונמצא דובר-אמת, כאשר הכחיש כל קשר עם הנחת המיטען.

פרשה אחרת שגיבוריה מתקשרים להטמנת מיטען החבלה היא פרשת המעי שים המגונים שביצע מרקו שדה בי נערה בת ה-9, ושבעטיה נשלח לכלא. לי בית-המישפט הוגשה אז עדותה של ה-נערה, בתה של ידידה קרובה של שדה. לדבריה הוא עשה בה מעשים מגונים בנוכחות אמה, בעוד מתעלס עם האם.

אמה של הנערה נעצרה בזמנו לחמישה ימים, יחד עם מאהבה, אולם בעוד המישטרה סירבה לשחרר את מרקו מעוצ'רו, שוחררה האם. למרות שהיתה מעורבת בביצוע המעשים היא לא הוכאה מעולם לדין על-כך ובית-המישפט אף הביע בי נושא זה את פליאתו. האם המשיכה לה יות בקשרים עם שדה גם אחרי שהורשע ואף באה לבקריו בכלא.

אולם נראה, כי יחסי האם עם האמרנן לא היו אישיים בלבד, אלא גם עסקיים. עובדה זו עולה מתוך מיכתב שהציג דווקא שדה עצמו במישטרה. שדה סיפר, כי המיכתב נשלח אליו אחרי שהשתחרר מבית-הסוהר. לטענתו שלח את המיכתב אבנר עקביא, שעדיין היה כלוא. כדי לאיים עליו ולאצלו להחזיר את הכסף.

במיכתב זה נאמר, בין השאר: "אני עומד לפנות למחלקת הרמאויות ולפתוח נגדך ונגד דליה * תיק מירמה, ואני מבטיח לך העמדה לדין, לך ולה גם יחד. לא תמלטו מזה... הפסקתי להתרגש מ'דמעות התנין שלך. בעיני הפכת לחלאת המין האנושי, נוכל, רמאי ושקרן, ואני

פצצת השלום

להביא אותם לארץ. כשעקביא יצא לחופ-שה מהכלא הוא התקשר אלי ואיים עוד פעם שיחל אותי ואת כל המישפחה שלי, אם לא אשלם לו את הכסף. בגלל זה בלעתי כדורים וניסיתי להתאבד". שדה טוען, כי כבר שילם חלק מהחוב, אך עקביא אומר, כי הוא חייב לו עדיין את מלוא הסכום. לראייה מציג עקביא שטר-חוב על סך של 270,800 לירות, ש-עליו התום שדה. אחרי שעקביא השתחרר גם הוא מן הכלא, נפגשו השניים במיש-רדו של עורך-דין, ושם התם שדה על השטר. אולם גם שטר זה לא נפרע. לטענת שדה הוא יחזיר את כל חובותיו, "תנו לי רק זמן". אמר שדה. "פעם כבר הייתי פושט-רגל, והחזרתי את כל חובות שלי. אני אחזיר גם הפעם. עד היום החזרתי כבר 90 אחוז מהקרן של החובות. הצי מיליון הלירות שאני חייב היום הם ריבית, ברובן".

במישטרה מסר מרקו רשימה של אנ-

שארנן, אשר במיסגרתו עמדו כבר להגיע ארצה להופעות האמנים המצריים, ולכן אין הוא יכול להחזירם. כדי להרגיע את עקביא, הראה לו שדה מודעות-פירסומת למופעים, שכבר הוכנו לקראת בואם של האמנים המצריים, והבטיח, כי יגרסו יחד הון רב מהעיסקה.

אולם עקביא לא השתכנע. לדברי שדה איים עקביא על חייו. "לפני שעמדתי להשתחרר מהכלא, בא אלי עקביא ואמר לי שיש לו אנשים בתוך הכלא שיחסלו אותי אם לא אחזיר לו את הכסף". סיפר שבוע שעבר שדה. "לא היתה לי ברירה. אז חתמתי לו בתוך הכלא על שני צ'קים בסך 220 אלף לירות, ונתתי גם הוראה להעביר 85 אלף לירות לזכות אשתו, ועוד 50 אלף לירות לעורך-הדין שלו.

"אחרי שיצאתי מהכלא לא היה לי כסף לפרוע את הצ'קים. ההופעות של המצרים לא יצאו אל הפועל, כי הנורמל-יזוציה עם מצריים התעכבה ולא יכולתי

פסטיבל השלום המצרי בישראל

הכרזה של פסטיבל השלום הצ'ק לא נפרע